

Motion till riksdagen 2021/22:4437

av **Tony Haddou m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2021/22:134 Skärpta och förbättrade regler om arbetskraftsinvandring

---

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716) i de delar som avser 5 kap. 9 § och 5 kap. 25 §.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda regleringen avseende uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet utifrån vad som beskrivs i motionen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om löpande och systematiska kontroller av arbetsgivare, automatisering av Migrationsverkets informationsinhämtning och bättre möjligheter för Migrationsverket att kontrollera arbetsplatserna och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att utöka den föreslagna anmälningsskyldigheten till att omfatta alla arbetsgivare och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att samtliga arbetsgivare till en utlänning som beviljats uppehållstillstånd för arbete ska lämna skriftlig uppgift om de villkor som gäller för utlänningens anställning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen vid ett införande av försörjningskrav för anhöriginvandring där anknytningspersonen har uppehållstillstånd för arbete bör återkomma med förslag om att detta krav tas bort, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2 Inledning

I propositionen föreslår regeringen ändringar i de nuvarande reglerna om arbetskraftsinvandring. Förslagen syftar, enligt regeringen, till att motverka utnyttjande av arbetskraftsinvandrare samt till att attrahera och behålla internationell kompetens och motverka s.k. kompetensutvisningar.

Bland annat föreslås att ett nytt uppehållstillstånd införs för vissa högkvalificerade personer som vill söka arbete eller undersöka förutsättningarna för att starta näringsverksamhet i Sverige, att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för arbete inte behöver återkallas vid ringa fall av avvikelse eller om en återkallelse med hänsyn till omständigheterna inte framstår som skälig och att ett anställningsavtal ska krävas för att arbetstillstånd ska kunna beviljas. Dessutom föreslår regeringen att arbetsgivare ska kunna åläggas en skyldighet att anmäla om anställningsvillkoren ändras och blir mindre förmånliga, att arbetsgivare ska få föreläggas vid vite att lämna skriftlig uppgift till Migrationsverket om de villkor som gäller för utlänningens anställning samt att ett försörjningskrav införs vid anhöriginvandring kopplat till utländsk arbetskraft och att brottet organiserande av människosmuggling utvidgas så att även tillstånd som har utfärdats på grundval av osanna uppgifter omfattas. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2022.

3 Vänsterpartiets politik avseende arbetskraftsinvandring

Arbetskraftsinvandringen har historiskt varit positiv för Sverige och bidragit till vårt lands utveckling. En väl fungerande arbetskraftsinvandring kan även framöver tillföra mycket såväl för den enskilde som kommer hit för att arbeta som för svensk ekonomi och arbetsmarknad. Arbetskraftsbrist inom olika branscher och yrken kan hanteras. Människor som kommer hit bidrar med nya kunskaper och nya kontaktytor skapas.

För att arbetskraftsinvandringen ska bidra positivt för arbetstagaren, arbetsgivaren och hela samhället måste det finnas garantier för att de som invandrar inte utnyttjas och inte heller används för att dumpa löne- och arbetsvillkoren på den svenska arbetsmarknaden. Det kräver ett rättvist system för arbetskraftsinvandring.

Nuvarande system för arbetskraftsinvandring, som infördes av alliansregeringen och Miljöpartiet 2008, lever inte upp till de kraven. Det är riggat för att arbetsgivare ska kunna ta hit lågbetald arbetskraft. Det har lett till lönedumpning, utnyttjande och osund konkurrens. Det är hög tid att införa ett rättvist system för arbetskraftsinvandring.

Vänsterpartiet har länge drivit på för att förändra nuvarande system för arbetskraftsinvandring. Våra huvudkrav är följande:

- Återinför den myndighetsbaserade arbetsmarknadsprövningen. Frågan om brist och påföljande arbetskraftsbehov ska prövas av Arbetsförmedlingen. Arbetstillstånd ska endast ges till de branscher där det råder arbetskraftsbrist.
- Juridiskt bindande anställningserbjudande eller anställningsavtal. Den lön och de villkor som utlovas när arbetskraftsinvandraren beviljas arbetstillstånd ska gälla. Lön och villkor ska vara i nivå med kollektivavtalet för branschen.
- Heltidsanställning som krav för arbetstillstånd.

- Vandelsprövning av arbetsgivare som söker arbetstillstånd för utländska arbetstagare innan arbetstillstånd beviljas.
- Arbetskraftsinvandrare som träder fram och berättar om missförhållanden hos arbetsgivaren ska få stanna i Sverige tillståndstiden ut och ges möjlighet att söka en ny anställning.
- Straff för arbetsgivare som utnyttjar arbetskraftsinvandrare och skadestånd till den arbetstagare som drabbas.

4 Propositionen

Under senare år har bristerna i det nuvarande systemet för arbetskraftsinvandring blivit allt tydligare för allt fler. Ett flertal granskningar har visat på allvarliga missförhållanden, däribland Dagens Arbetes uppmärksammade granskning av det s.k. skuggsamhället – det laglösa arbetsliv som präglar delar av svensk arbetsmarknad och där utnyttjandet av arbetskraftsinvandrare utgör en central del. Därtill har problemen med s.k. kompetensutvisningar uppmärksammats vid ett flertal tillfällen, dvs. utvisningar av arbetskraftsinvandrare på grund av att arbetsgivaren inte uppfyllt vissa krav, exempelvis vad gäller lönenivå m.m.

I februari 2020 tillsatte regeringen en utredning om arbetskraftsinvandring (dir. 2020:8), utifrån punkt 21 i januariavtalet. Punkten lyder: ”Problemet med kompetensutvisningar måste lösas. Ett särskilt visum för högkvalificerade som vill söka jobb eller starta företag ska införas (Utredning 2019. Nya regler från 1 januari 2021). Dagens regler för arbetskraftsinvandring ska värnas.” Utredningen lämnade ett delbetänkande i februari 2021 och ett slutbetänkande i november 2021. Förslagen i propositionen bygger på delbetänkandet.

Vänsterpartiet kan konstatera att utredningens betänkanden är starkt präglade av januariavtalet och att förslagen från den därför inte åtgärdar de problem som präglar nuvarande system för arbetskraftsinvandring. Precis som flera andra utredningar baserade på januariavtalet präglas den av en oförmåga att förstå och beakta ojämlika maktförhållanden, i detta fall på arbetsmarknaden.

Så länge dagens system för arbetskraftsinvandring inte ändras i grunden kommer människor fortsatt att utnyttjas och fara illa på svensk arbetsmarknad. Vår politik på området utvecklas ytterligare i motionen Ordning och reda på arbetsmarknaden (mot. 2021/22:469).

En del av förslagen i propositionen kommer dock att leda till en bättre reglering av arbetskraftsinvandringen. Nedan beskriver vi vår kritik mot bristerna i propositionen och presenterar förslag på hur de kan åtgärdas. Vi förutsätter att regeringen återkommer med ytterligare förslag för att skapa ett rättvist system för arbetskraftsinvandring.

4.1 Uppehållstillstånd för att söka arbete eller undersöka förutsättningarna för att starta näringsverksamhet

Regeringen föreslår att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd om högst nio månader ska få beviljas en utlänning som önskar vistas här i landet för att söka arbete eller undersöka förutsättningarna för att starta näringsverksamhet. För att beviljas tillståndet krävs att personen har slutfört studier som motsvarar en examen på avancerad nivå, har tillräck-

liga medel för sitt uppehälle under tillståndstiden och för att täcka kostnader för sin återresa och har en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige.

Förslaget är direkt hämtat ur januariavtalet. Det finns inga verkliga behov av detta förslag och det är uppenbart att reglerna kan missbrukas om de införs, vilket flera remissinstanser påtalar. Vänsterpartiet anser att förslaget bör avslås.

Riksdagen bör avslå förslaget till lag om ändring i 5 kap. 9 § och 5 kap. 25 § utlänningslagen (2005:716). Detta bör riksdagen besluta.

4.2 Regleringen av uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet bör förtydligas

Regeringen anser att regleringen av uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet behöver förtydligas. Den förtydligade regleringen föreslås innebära att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd ska få beviljas en utlänning som önskar vistas här i landet för att bedriva näringsverksamhet, om han eller hon har förmåga att bedriva den aktuella verksamheten och kan försörja sig. Ett sådant tillstånd ska inte få beviljas för längre tid än två år åt gången. Ett permanent uppehållstillstånd ska få beviljas en utlänning som sedan minst två år har ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för näringsverksamhet, om verksamheten är etablerad.

Remissinstanserna har flera invändningar mot förslaget. Kammarrätten i Stockholm anser att det av den föreslagna bestämmelsen bör framgå att utlänningen ska ha en reell förmåga att bedriva den aktuella verksamheten. Några remissinstanser, bl.a. Förvaltningsrätten i Malmö och Migrationsverket, önskar ett förtydligande av vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda för att den sökande ska anses kunna försörja sig. Migrationsverket efterfrågar en återkallelseregel när det gäller tillstånd för att bedriva näringsverksamhet och har vissa synpunkter när det gäller de närmare krav som ställs i nuvarande praxis för att beviljas uppehållstillstånd.

Utredningens analys av det nuvarande regelverket bygger på en genomgång av avslagna ansökningar. Huruvida regelverket har missbrukats eller kan missbrukas verkar inte ha analyserats. Vänsterpartiet ifrågasätter också varför denna grupp ska kunna få permanent uppehållstillstånd efter kortare tid med tillfälligt uppehållstillstånd än övriga grupper. Sammantaget finns det för många brister i detta förslag för att det ska vara godtagbart.

Vänsterpartiet anser att frågan bör utredas närmare för att säkerställa att regelverket inte missbrukas och att förutsättningarna för uppehållstillstånd för denna grupp i större utsträckning likställs med förutsättningarna för övriga grupper. Regeringen bör utreda regleringen avseende uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet utifrån vad som beskrivs ovan. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.3 Anställningsavtal vid ansökan om arbetstillstånd

Regeringen föreslår att ett anställningsavtal ska krävas för att arbetstillstånd ska kunna beviljas enligt reglerna för arbetskraftsinvandring.

För att beviljas arbetstillstånd krävs enligt nuvarande ordning ett erbjudande om en anställning. En blankett med anställningserbjudandet ska fyllas i av arbetsgivaren och innehålla uppgifter om bl.a. arbetstagaren, arbetsgivaren, arbetsuppgifter, anställningsvillkor, lön och försäkringsskydd. Det åligger sedan arbetstagaren att bifoga anställ-

ningserbjudandet till sin ansökan om arbetstillstånd. Migrationsverket fattar sedan beslut utifrån de uppgifter som arbetsgivaren har lämnat i anställningserbjudandet.

Anställningserbjudandet är inte juridiskt bindande. Det finns inte heller något krav på anställningsavtal för att en arbetskraftsinvandrare ska kunna beviljas arbetstillstånd. Arbetstillstånd får ges till en utlänning som erbjudits en anställning om (i) anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig och (ii) lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen (6 kap. 2 § första stycket UtlL).

Nuvarande ordning skapar problem med lönedumpning, utnyttjande och osund konkurrens. Arbetskraftsinvandrare kan lockas till Sverige med löfte om de villkor som anges i anställningserbjudandet. När arbetstagaren väl har fått sitt arbetstillstånd och påbörjar sitt arbete i Sverige behöver inte arbetsgivarens löften infrias. Villkoren som de facto erbjuds kan i stället vara betydligt sämre än de som utlovades i anställningserbjudandet. Eftersom arbetskraftsinvandrarerna är starkt beroende av att anställningen kommer till stånd tvingas hen att acceptera avsevärt sämre anställningsvillkor än de som utlovats i anställningserbjudandet. Detta får effekter såväl för den enskilda arbetskraftsinvandrarerna som för arbetsmarknaden i stort: arbetskraftsinvandrarerna utnyttjas till låg lön och usla villkor, konkurrensen snedvrids och seriösa företag konkurreras ut (Polismyndigheten 2021: Myndighetsgemensam lägesbild – Organiserad brottslighet 2021).

Regeringen framhåller att arbetskraftsinvandrare ska erhålla den lön och de övriga villkor som anges i anställningserbjudandet. För att åstadkomma detta, och komma till rätta med nuvarande brister, föreslår regeringen alltså att ett anställningsavtal ska krävas för att arbetstillstånd ska kunna beviljas enligt reglerna för arbetskraftsinvandring.

Vänsterpartiet har länge krävt att de villkor som erbjuds den som arbetskraftsinvandrar till Sverige ska vara juridiskt bindande. Det är en viktig ordning för att stäva utnyttjande och fusk. Vi bedömer att regeringens förslag lever upp till de kraven i och med att arbetstillståndet ska baseras på ett av båda parter ingånget anställningsavtal med lön och villkor i nivå med kollektivavtal och branschpraxis.

För att anställningsavtalet ska vara bindande i någon verklig mening krävs verkliga kontroller av att avtalet följs. På den punkten är regeringens och utredningens förslag otillräckliga. Vänsterpartiet anser, precis som LO, att det krävs löpande och systematiska kontroller av arbetsgivare, att Migrationsverkets informationsinhämtning bör automatiseras och att Migrationsverket bör få bättre möjligheter till kontroller på arbetsplatserna. En sådan utökad kontroll av att arbetsgivare följer regelverket för arbetskraftsinvandring, i kombination med de förslag vi lägger nedan om mer omfattande kontroller, behöver kombineras med förslagen nedan om bättre skydd för arbetskraftsinvandrare.

Regeringen bör återkomma med förslag om löpande och systematiska kontroller av arbetsgivare, automatisering av Migrationsverkets informationsinhämtning och bättre möjligheter för Migrationsverket att kontrollera arbetsplatserna. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.4 Straffsanktionerad anmälningsskyldighet

Regeringen föreslår att det införs en straffsanktionerad skyldighet att anmäla försämrade villkor för ett urval av arbetsgivare. Enligt regeringen bör Migrationsverket få besluta vilka arbetsgivare som ska åläggas en anmälningsskyldighet. Inför beslut om urvalet ska Migrationsverket kunna samråda med relevanta myndigheter och organisationer som på olika sätt kommer i kontakt med de problem som kan uppstå för arbetskraftsinvandrare

(prop. 2021/22:134 s. 94–99). Vänsterpartiet välkomnar att regeringen tar steg för att stävja utnyttjandet av arbetskraftsinvandrare men anser att förslaget är otillräckligt. Regeringens förslag kommer enbart att träffa ett fåtal arbetsgivare och blir därmed i praktiken verkningslöst.

Vänsterpartiet anser i likhet med LO, Saco och TCO att samtliga arbetsgivare bör omfattas av den föreslagna anmälningsskyldigheten. Uppgifter om lön och villkor är avgörande verktyg i den systematiska kontroll som Vänsterpartiet anser behövs av arbetsgivarna. En generell anmälningsskyldighet för alla arbetsgivare som anställer arbetskraftsinvandrare ger möjlighet att kontrollera att samtliga arbetskraftsinvandrare under arbetstillståndets giltighetstid har anställningsvillkor som lever upp till utlänningslagens krav.

Regeringen bör återkomma med förslag om att utöka den föreslagna anmälningsskyldigheten till att omfatta alla arbetsgivare. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Vi instämmer också i principerna bakom LO:s ståndpunkt om att ett åläggande av företagsbot bör ersätta ett beslut om utvisning av arbetskraftsinvandraren. Vi menar att en arbetskraftsinvandrare som träder fram och berättar om missförhållanden hos sin arbetsgivare inte ska riskera utvisning utan få stanna kvar i landet under den ursprungliga tillståndstiden och ges möjlighet att söka en ny anställning – detta för att öka benägenheten att avslöja missförhållanden. Regeringen bör återkomma med förslag om att arbetskraftsinvandrare som avslöjar missförhållanden hos sin arbetsgivare ska få stanna kvar i landet under den ordinarie tillståndstiden även om anställningen avslutas.

Vänsterpartiet anser vidare, liksom LO och TCO, att en arbetskraftsinvandrare vars arbetstillstånd återkallas ska ha rätt till ersättning från arbetsgivaren. Jämlikhetskommissionen lämnar i betänkandet En gemensam angelägenhet (SOU 2020:46) förslag om att införa en sådan ordning. Kommissionen föreslår en möjlighet att ta ut sanktionsavgift för arbetsgivare till arbetskraftsinvandrare som inte uppfyller de villkor som legat till grund för arbetstillståndet, dvs. när arbetskraftsinvandraren har fått sämre villkor än det som framgår av anställningserbjudandet, som också föreslås göras bindande. Förslaget kompletteras med ett förslag om att ersättning ska betalas ut utan rättslig prövning till arbetstagare som lidit skada (SOU 2020:46 s. 692 f.). Vänsterpartiet menar att denna kombination av förslag på ett tydligt sätt skulle utjämna de i dag ojämlika maktförhållandena mellan arbetsgivare och arbetskraftsinvandrare. Regeringen bör återkomma med de förslag från En gemensam angelägenhet (SOU 2020:46) som beskrivs ovan.

4.5 Förbättrade regler om uppgiftsskyldighet för arbetsgivare

Regeringen föreslår att Migrationsverket ska få förelägga en arbetsgivare till en utlänningsansökan som beviljats arbetstillstånd enligt reglerna för arbetskraftsinvandring att lämna skriftlig uppgift om de villkor som gäller för utlänningsansökan. Ett sådant föreläggande ska få förenas med vite.

Vänsterpartiet välkomnar att regeringen tar steg för att stävja utnyttjandet av arbetskraftsinvandrare men anser att förslagen är otillräckliga. Precis som LO menar vi att förslaget bör omfatta alla arbetsgivare. För att komma åt de omfattande problem som finns avseende utnyttjande av arbetskraftsinvandrare krävs dessutom löpande och systematiska kontroller av arbetsgivare, att Migrationsverkets informationsinhämtning automatiseras och att Migrationsverket får bättre möjligheter till kontroller på arbetsplatserna, vilket vi redogjort för och föreslagit ovan.

Regeringen bör återkomma med förslag om att samtliga arbetsgivare till en utlänning som beviljats uppehållstillstånd för arbete ska lämna skriftlig uppgift om de villkor som gäller för utlänningens anställning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.6 Försörjningskrav vid anhöriginvandring kopplat till utländsk arbetskraft

Regeringen föreslår att försörjningskrav införs för anhöriginvandring där anknytningspersonen har uppehållstillstånd för arbete. Försörjningskraven föreslås vara samma som de som gäller vid anhöriginvandring till en anknytningsperson som beviljats asyl i Sverige.

Vänsterpartiet anser att rätten och möjligheten att leva med sin familj, med dem man älskar, inte ska avgöras av storleken på ens inkomster eller plånbok. Rätten och möjligheten att leva med sin familj ska inte vara en klassfråga. Förslaget innebär att anknytningspersonen kan tvingas välja vilket av sina barn hen vill leva tillsammans med i Sverige, eftersom varje barn medför ökade försörjningskrav. Människor som beviljas asyl i Sverige ställs redan inför det valet. Vänsterpartiet menar att det är en omänsklig politik.

Vänsterpartiet instämmer i Barnombudsmannens kritik, som också avstyrker förslaget, och anser att risken är överhängande att det leder till att fler barn skiljs från sina föräldrar. Därmed anses förslaget inte vara förenligt med barnkonventionen.

Förmågan att försörja sin familj borde följa av att erbjudas rimliga villkor med avtalsenliga löner. Att staten i detalj ska reglera hur stora inkomster som behövs för att få leva med sin familj är en ordning vi inte skulle acceptera för andra grupper. Det riskerar dessutom att avskräcka människor från att söka sig till Sverige och minska möjligheten att locka hit relevant och nödvändig arbetskraft.

Vid ett införande av försörjningskrav för anhöriginvandring där anknytningspersonen har uppehållstillstånd för arbete bör regeringen återkomma med ett förslag om att detta krav tas bort. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.7 Arbetsmarknadsprövning

Med dagens regelverk kan arbetsgivarna ensidigt avgöra vilka som ska få komma till Sverige för att arbeta. Det görs ingen prövning av behov eller brist. Sverige anses ha ett av de mest öppna systemen för arbetskraftsinvandring inom OECD. Tillsammans med Estland och Lettland är Sverige det enda landet i EU som inte gör någon arbetsmarknadsprövning innan uppehållstillstånd för arbete beviljas.

Arbetsmarknadsprövning fyller framför allt två syften: dels att säkerställa att det inte finns arbetskraft i Sverige eller övriga EES och Schweiz som skulle kunna passa för de lediga tjänsterna, dels att säkra att löner, försäkringsskydd och andra anställningsvillkor för arbetskraftsinvandrare är i nivå med dem som gäller för arbetstagare som redan finns i landet.

År 2011 utvärderades det svenska regelverket i en rapport från OECD. Utvärderingen landade i bedömningen att det svenska systemet är relativt enkelt, snabbt och billigt för arbetsgivaren. OECD rekommenderade Sverige att bevaka ansökningar om arbetstillstånd till områden där det inte råder någon brist och till lågkvalificerade

yrken och antalet ansökningar till arbetsplatser där kollektivavtal och facklig organisering saknas. Organisationen underströk också vikten av att kontrollera att anställningserbjudandet respekteras efter ankomsten och att det inhämtas information om förändringar i anställningsvillkoren under de första två åren (OECD 2011: Recruiting Immigrant Workers Sweden).

Vänsterpartiet anser mot denna bakgrund att den myndighetsbaserade arbetsmarknadsprövning som fanns innan lagstiftningen ändrades 2008 bör återinföras. Frågan om brist och påföljande arbetskraftsbehov ska prövas av Arbetsförmedlingen med yttrande från representanter för de fackliga organisationerna och arbetsgivarna. Arbetstillstånd ska endast ges till de branscher där det råder brist på arbetskraft. Jämlikhetskommissionen landar i samma bedömning i sitt betänkande. Regeringen bör återkomma med förslag om att återgå till den myndighetsbaserade arbetsmarknadsprövningen för att bedöma behovet av att rekrytera arbetskraft från tredjeland.

4.8 Vandelsprövning av presumtiva arbetsgivare

I dag sker ingen närmare kontroll av de arbetsgivare som rekryterar och anställer arbetskraftsinvandrare, vare sig före eller efter tillståndsgivningen. De förslag som regeringen lägger fram i propositionen innebär ingen större förändring. Det finns således inga egentliga hinder för oseriösa arbetsgivare som tidigare gjort sig skyldiga till oegentligheter att rekrytera utländsk arbetskraft från tredjeland. Risken för utnyttjande och fusk är uppenbar. Vänsterpartiet har därför länge krävt att det införs en vandelsprövning av arbetsgivare som söker arbetstillstånd för utländska arbetstagare innan arbetstillstånd beviljas. Regeringen bör återkomma med förslag om vandelsprövning av arbetsgivare som söker arbetstillstånd för utländska arbetstagare innan arbetstillstånd beviljas.

4.9 Heltidsanställning som krav för arbetstillstånd

I dag finns inga krav på anställningens omfattning vid beviljande av arbetstillstånd. Det bidrar till svartjobb och utnyttjande. Vänsterpartiet anser, i likhet med LO, att ett anställningsavtal med heltid ska vara en förutsättning för beviljande av arbetstillstånd. Regeringen bör återkomma med förslag om heltidsanställning som krav för arbetstillstånd.

Tony Haddou (V)

Guðrun Nordborg (V)

Mia Sydow Mölleby (V)

Jon Thorbjörnson (V)

Linda Westerlund Snecker (V)

Jessica Wetterling (V)